

Výrok

- 1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že systém mimosmluvní odpovědnosti členského státu za újmu způsobenou porušením tohoto práva se použije z důvodu, že tento členský stát včas neprovedl čl. 12 odst. 2 směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů, ve vztahu k obětem s bydlištěm v uvedeném členském státě, na jehož území byl úmyslný násilný trestný čin spáchán.
- 2) Článek 12 odst. 2 směrnice 2004/80 musí být vykládán v tom smyslu, že paušální odškodnění přiznávané obětem sexuálního napadení na základě vnitrostátního systému odškodnění obětí úmyslných násilných trestných činů nelze kvalifikovat jako „spravedlivé a přiměřené“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud je stanoveno bez zohlednění závažnosti následků spáchaného trestného činu pro oběti, a nepředstavuje tedy přiměřený příspěvek k odškodnění utrpěné majetkové a nemajetkové újmy.

(¹) Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – B. M. M. (C-133/19 a C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19) v. État belge

(Spojené věci C-133/19, C-136/19 a C-137/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 4 odst. 1 – Pojem „nezletilý dítě“ – Článek 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Nejlepší zájem dítěte – Článek 47 Listiny základních práv – Právo na účinnou žalobu – Děti osoby usilující o sloučení rodiny, které dosáhly plnoletosti v průběhu rozhodovacího procesu nebo soudního řízení proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o sloučení rodiny“)

(2020/C 297/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: B. M. M. (C-133/19 a C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)

Žalovaní: État belge

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že datem, které je třeba vzít v úvahu za účelem určení, zda je svobodný státní příslušník třetí země nebo svobodná osoba bez státní příslušnosti „nezletilým dítětem“ ve smyslu tohoto ustanovení, je datum podání žádosti o vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny pro nezletilé děti, a nikoli datum, kdy příslušné orgány tohoto členského státu rozhodnou o této žádosti, případně po podání žaloby směřující proti rozhodnutí, kterým se taková žádost zamítá.
- 2) Článek 18 směrnice 2003/86 musí být ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby žaloba podaná proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o sloučení rodiny nezletilého dítěte byla odmítnuta jako nepřijatelná pouze z toho důvodu, že dítě v průběhu soudního řízení dosáhlo plnoletosti.

(¹) Úř. věst. C 164, 13.5.2019.